

Hand holding a small object

Leeflicht

Hopen is herbeginnen

De grote vakantie is voorbij.
Het schooljaar herbegint.
De ene staat te popelen.
Een ander heeft maar een klein hartje.

Iedereen begint met een nieuwe adem,
met een *schone lei*⁽¹⁾.
Laat het verleden achter je,
de toekomst wenkt.
Ze heeft goud in de mond
zoals elke nieuwe morgenstond.

Elk begin is een kans
om verse indrukken op te doen,
om toffe mensen te ontmoeten,
om met nieuwe ogen te kijken,
om het eventueel anders aan te pakken.

Ook om de dialoog aan te gaan
met jezelf en met anderen
over wat je gelooft, in wie en waarom.
Voor christenen om te
Herbeginnen bij Jezus Christus
zoals de bisschop van Antwerpen,
Johan Bonny, het stelt in zijn laatste boek.
Wat kan je van Jezus van Nazaret
trouwens leren over een nieuwe start?

In het startnummer las je:
“Hoop herbegint niet in het groot.
Hoop herbegint in het klein.” (Johan Bonny)
“De hopende mens die op de drempel staat,
ruikt de frisse morgenlucht,
vol van nieuwe kansen.” (Hans van Munster)

Je begint met een nieuwe lei
en met handen vol hoop.
Want je vertrouwt erop
dat het goedkomt!

⁽¹⁾ Tot circa 1960 schreef men met een schrijfstift of griffel op een schrijfflank van leisteen. Wanneer men er de spons over veegde, kon men opnieuw beginnen. De uitdrukking overleefde het plankje.

Hoop is het zaad
waaruit de wereld van morgen groeit.

Leeftocht geeft je er **handen vol** van.

Het zaad ontkiemt en gedijt
als je het voedt met
*duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit,
kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid,
uniciteit in verbondenheid, verbeelding ...*

Zo komt
het hart van onderwijs
tot bloei:
de levenslange vorming
van onze leerlingen en van onszelf.
We doen dat in dialoog
met elkaar en met de wereld.
De hoopvolle boodschap
van Jezus is onze gps.

We zijn nieuw voor
elkaar. Heerlijk!
We kunnen met
een nieuwe lei
beginnen!

Bij de cover:

Een handvol water is voldoende om wat dor is, nieuw leven te geven.

Kom,
we gaan eraan beginnen!

Het plan is gesmeed,
de weg uitgestippeld,
het doel bepaald,
de ambitie gesteld.

Kom,
we gaan eraan beginnen!

Het hoofd is fris,
de geest open,
het verlangen gegrond,
de goesting groot.

Kom,
we gaan eraan beginnen!

Met frisse moed,
gespannen verwachting,
gulle gedrevenheid,
onmiskkenbaar
enthousiasme.

Kom,
we gaan eraan beginnen!

We slaan onze handen
vol hoop
in elkaar
en gaan van start.

Gezegend de zegen
van het herbeginnen ...

Peter

Wissel het werk af
met een smoske

Kleine stapjes zetten
moet je doen

Elk kind geeft
wat het heeft

Als alle lessen lukken
word je high

Elk kind heeft het
recht om minder
slim te zijn

(Anerkente) Collega's

Dat ieder zijn eigenheid
mag bewaren!

een hecht team

een goede gezondheid!

veel zonnige
momenten in
de klas!

Dat iedereen
op onze school
een THUIS-gevoel
heeft!

Ik hoop even goede collega's te
kijken in het eerste en bij de
kleuters, en een even goede balbot
met Kenna en Stefanie in de basisschool!

Collegialiteit

veel werkplezier

goed door de
verbouwingen raken

ELKE DAG
LACHEN 😊

elk kind kunnen
bieden wat het
nodig heeft

gewaardeerd
voor wat we
doen

jezelf blijven
mogen kunnen

niks dan positieve
noten

Foto: Paul Vincent

Elk begin wordt gekenmerkt
door hoop, verwachting en belofte.

Erik Stynen

Een nieuw begin is iets waarnaar veel mensen verlangen. Om verschillende redenen. De een wil het verleden achter zich laten omwille van pijnlijke ervaringen. Een ander vindt het heerlijk zich voortdurend op iets nieuws te richten en een derde wil het oude leven achter zich laten en zich richten naar een nieuw, meer betekenisvol leven.

Jezus van Nazaret gaf elke mens die Hij ontmoette, de kans tot een nieuw begin. Hij deed dat door zijn woorden en daden. Zo ging Hij bevrijdend op mensen toe. Tegen de lamme zei Hij: 'Sta op, neem je bed op en wandel.' En tot de vrouw met de bloedvloeïngen sprak Hij: 'Uw vertrouwen heeft u gered.' Vele mensen die door Jezus gezien en aangeraakt werden, konden herbeginnen. Ze vonden nieuwe kansen in hun leven, konden weer verder.

Zacheüs was de oppertollenaar van de stad Jericho. Hij werd niet graag gezien door de mensen omdat men wist dat hij wel eens te veel tol vroeg om zichzelf te verrijken. Op een dag hoorde hij dat Jezus Van Nazaret naar de stad kwam. Jezus werd de Messias genoemd, Hij riep de mensen op om zich te bekeren, een ommekeer te maken in hun leven. Een ommekeer om mee te werken aan de komst van het Rijk van God in deze wereld. En Zacheüs stelde zich de vraag of Hij naar Jezus toe zou gaan. Hij had al zoveel over die Man gehoord dat hij benieuwd was. Maar hij beseftte ook dat de komst van Jezus zijn leven kon veranderen. Hij wist dat hij als tollenaar niet altijd de juiste keuzes maakte. Groeide in hem de hoop dat hij kon veranderen? Dat ook hij een ommekeer zou maken? Ja, hij volgde zijn hart en ging. Maar omdat hij klein was, misschien ook wat afstand wilde houden en niet tussen de menigte wilde staan, kroop hij in een boom. En plots werd hij gezien, Jezus keek omhoog en stak zijn hand uit. Een hand vol hoop ... Hij reikte naar Zacheus en zei: 'Kom naar beneden, vandaag wil ik bij jou te gast zijn. Wil jij gastheer zijn en Mij in je huis ontvangen?'

Gerard van Midden laat Zacheüs reageren:

Opeens hoor ik een stem die zegt:

"Waar ben je? Wat doe je daar?"

Kom naar buiten. Kom uit die boom.

Ik wil weten wie je bent."

Dat heeft nog nooit iemand gevraagd.

Ik aarzel niet en spring uit mijn schuilplaats.

Daar zie ik een mens.

Een mens die om mij geeft.

Wie ik ook ben. Wat ik ook gedaan heb.

Het is een dag om nooit te vergeten.

Een ommekeer in mijn leven.

Jezus vertelt ook over de vijgenboom die geen vruchten voortbrengt. Is hij het nog waard om er energie in te steken? Zou hij niet beter omgehakt worden om plaats te maken voor een nieuwe boom? Neen, zegt Jezus bij monde van de wijngaardenier, geef hem nog een kans. Bemest goed, draag met liefde zorg en als hij na een jaar nog geen vruchten draagt, hak hem dan om. Soms is een handvol water voldoende om wat dor is, nieuw leven te geven.

Jezus reikt mensen handen vol hoop aan. Zijn woorden en daden getuigen van de grote Liefde van God voor de mensen. Hij reikt naar elke mens die een nieuwe start wil maken, die herbegint. Of het nu om een nieuw schooljaar gaat of om een nieuwe relatie, om een nieuw lerarenkorps of om een nieuwe klasgroep, altijd is er dat begin. Hij nodigt ons uit om met Hem mee te gaan, Hij wil met ons de weg van het leven gaan. Hij inspireert om die handen van hoop, die Liefde, ook uit te steken naar onze medemensen.

Dat wensen we je toe dit schooljaar: de uitgestoken hand die toekomst geeft, die het begin maakt en herbeginnen toelaat. Een hoopvol schooljaar, met de kracht van Gods Geest.

Beste God,
wie of wat je bent, weten we eigenlijk niet.
We komen je bijna nooit tegen.
Maar we geloven wel dat je op een of andere
manier iets te maken hebt
met het draaien van deze aardbol,
met het goed draaien van onze school,
met het lukken van een relatie,
met de speelsheid en het lachen,
met de vreugde en het plezier
en de steun die we voor elkaar kunnen betekenen.
Geef ons voldoende kracht
om dit nieuwe schooljaar aan te vatten.
Geef ons de moed eraan te beginnen
en om te herbeginnen aan wat misloopt.
Geef ons een extra portie kracht
voor de moeilijke situaties
die we zullen meemaken.
En laat ons af en toe voelen
dat Jij de motor van onze hoop bent
waarbij we altijd terecht kunnen.
Help ons jouw Naam 'Ik zal er zijn voor jou'
te blijven herhalen, elke dag opnieuw,
's morgens en 's avonds,
en elk moment ertussen.
Amen.

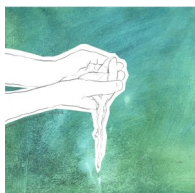
"Ik durf tegen leerlingen wel eens zeggen: 'Ik geloof niet in God.' Vaak zitten ze immers over God vol negatieve vooroordelen. In de God van hun verbeelding geloven zij niet, en ik eigenlijk ook niet. Dus kan ik beter meteen zeggen dat ik niet geloof in de God aan wie zij denken. Eerst moet dat godsbeeld wijken. Dan pas komt de weg opnieuw vrij voor een ander gesprek met een ander uitgangspunt en een ander verloop.

'Als je geen God-gelovige bent, wat ben je dan wel?' vragen de leerlingen. Mijn repliek: 'Ik ben een christen'.

Een christen is niet op de eerste plaats met God bezig, wel met Jezus Christus. Wat Hij zegt en doet, dat boeit mij. Wat mensen wereldwijd over Hem denken, waarom zij Hem liefhebben of Hem haten, dat houdt mij bezig. Hoe Hij over God spreekt, daar wil ik naar luisteren. Het gesprek in de klas neemt een andere wending. Wat vind ik zo bijzonder aan Jezus? De uitwisseling komt op gang. Er is voor en tegen. Heb ik enkele leerlingen voor Jezus gewonnen? Neen, zo eenvoudig ligt het niet. Ik heb hen wel even weggetrokken van een godsbeeld dat niet lijkt op de Vader van Jezus Christus, en hun ogen gericht om Hem die het verschil maakt: Jezus Christus.

Herbeginnen bij Jezus Christus: een andere keuze hebben we niet. Op dat punt staan we voor dezelfde opdracht als de apostelen in de eerste tijd van de Kerk. Goden zijn er genoeg, grote en kleine, oude en nieuwe, progressieve en conservatieve. Alleen is de Vader van Jezus Christus met geen andere God gelijk te stellen. Voor dat verschil is Jezus mens geworden, heeft Hij geleden en is Hij gestorven. Over dat verschil: daarover moet ik het als christen hebben."

Uit: Johan Bonny, *Herbeginnen bij Jezus Christus*, Halewijn, 2019

Leefkracht

Jaargang 35

Nummer 1

September 2019

In de katholieke dialoogschool kiezen we voor een vorming van kinderen en jongeren die inzet op het engagement om de wereld anders, beter te maken. De inspiratie daarvoor komt vanuit de dialoog met de katholieke traditie en haar Bijbels visioen.

We spreken van een pedagogie van de hoop, want hoop doet leren. We worden uitgedaagd om hoopvol naar leerlingen en naar de wereld te kijken. Zeven wegwijzers, gevoed door Bijbelse vindplaatsen van hoop, helpen ons daarbij. Die pedagogie wordt gerealiseerd in elke school, vanuit de eigen context en het eigen opvoedingsproject. De achtste wegwijzer geeft kleur aan die eigen inspiratie en traditie.

Het komende schooljaar brengt manden vol werk, we pakken het aan met handen vol hoop. Het begin is gemaakt, de hoop geeft adem en zuurstof. Zo komt er ruimte om die hoop te laten openwaaien in de klas, in de hoofden en harten van leerlingen en van medewerkers. Scholen van hoop vormen jonge mensen. Jonge mensen strekken hun handen uit naar de toekomst. Jonge mensen krijgen vleugels.

**Hoop doet hen leven,
hoop doet hen leren.**

Meer inspiratie?

Katholiek Onderwijs Vlaanderen, Hoop doet leren. Aanzet tot een pedagogie voor katholieke dialoogscholen, Halewijn, 2019.

**Als we het nieuwe begin zoeken,
zal het ons vinden.**

Jürgen Moltmann

Ons leven is een voortdurend beginnen.
Elk begin wordt gekenmerkt
door hoop, verwachting en belofte.
Bij elk begin wordt het leven nieuw,
aantrekkelijk, spannend.
Elk begin draagt in zich de vervulling
van wat het belooft,
maar de onzekerheid werpt ook
haar schaduw over elk begin.
Wie heeft er al niet eens gezegd:
"Was ik daar maar nooit aan begonnen?"
Als we aan iets nieuws beginnen,
valt niet te voorzien
wat er van terecht zal komen.
Al geven we vaak iets op,
toch beginnen we altijd weer opnieuw.
Zo krijgt ons leven gestalte.
Wie in staat is te herbeginnen,
is ook in staat te leven.

Ik ben gelukkig,

ik ben nog maar 1 stap verwijderd

van een nieuw leven ...

(een vluchteling)

**Hoop
is een lichtje
in je hart
dat vandaag moed
geeft en morgen kracht.**